

Sygn. akt V KK 211/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Piotr Mirek (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Zbigniewa Siejbika

w sprawie **D. O.**

oskarżonego z art. 300 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 października 2016 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego na
niekorzyść oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 14 stycznia 2016 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ś.

z dnia 28 sierpnia 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ś., wyrokiem z dnia 28 sierpnia 2015 r., uznał D. O. za winnego zarzucanego mu czynu z art. 300 § 2 k.k., polegającego na tym, że w okresie od 8 marca 2014 r. do dnia 21 października 2014 r. w M., działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w G., z dnia 27.05. 2013 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 31.10.2013 r. usunął i w ten sposób uniemożliwił przeprowadzenie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S., w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym KM .../13 czynności egzekucyjnych z zajętego w dniach 24.01.2014 r. i 03.06.2014 r. mienia w postaci naczepy ciężarowej WACKENHUT S 24L, [...], trampoliny ogrodowej – używanej, huśtawki ogrodowej oraz kompletu mebli ogrodowych metalowych w postaci 6 krzeseł i stołu, poprzez ukrycie tego mienia, czym udaremniał zaspokojenie wierzyciela – R. K., działając tym na jego szkodę i za to na podstawie art. 300 § 2 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył mu karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania.

Wyrok ten został zaskarżony przez oskarżonego, który kwestionował realizację znamion przypisanego mu przestępstwa.

Sąd Okręgowy w Z., po rozpoznaniu sprawy, wyrokiem z dnia 14 stycznia 2016 r., uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. umorzył warunkowo postępowanie karne wobec D. O. o przypisany mu czyn z art. 300 § 2 k.k. na okres próby 1 roku.

Kasację od powyższego wyroku wywiódł na niekorzyść D. O. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny formułując zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu art. 66 § 1 k.k., wynikającego z warunkowego umorzenia postępowania karnego, pomimo braku określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności za przestępstwo umyślne, w sytuacji gdy oskarżony został uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 26 marca 2015 r., który uprawomocnił się w dniu 2 kwietnia 2015 r.

W konkluzji kasacji Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Zgodzić się trzeba ze skarżącym, że orzekając reformatoryjnie w postępowaniu odwoławczym, Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 66 § 1 k.k., co zresztą przyznał w uzasadnieniu swojego wyroku (k.152).

Z treści wymienionego przepisu wynika jednoznacznie, iż z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania może skorzystać wyłącznie sprawca niekarany za przestępstwo umyślne. Podkreślić przy tym trzeba, że przesłanka ta ma charakter bezwzględny i uzależnia orzekanie o warunkowym umorzeniu postępowania od ustalenia, że sprawca nie jest karany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, niezależnie od jego podobieństwa do czynu będącego przedmiotem postępowania i rodzaju wymierzonej uprzednio kary.

Lektura akt niniejszej sprawy nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony tego wymogu nie spełniał. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 26 marca 2015 r. (prawomocnym z dniem 2 kwietnia 2015 r.), D. O. został skazany za przestępstwo umyślne z art. 178 a § 1 k.k. na karę 100 stawek dziennych grzywny, po 30 złotych każda (dane o karalności – k. 136, odpis wyroku – k. 11 akt Sądu Najwyższego). Fakt ten, choć był odnotowany w aktach sprawy, uszedł uwagi Sądu Okręgowego, skutkując wydaniem wyroku rażąco naruszającego przepis art. 66 § 1 k.k.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.